59 dik szám. Szombat, május 18. 1867. XII. évi folyam.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztői szállás: Kül-monostorutcza 181. szám.
Kiadó hivatal: Középutcza, Stein J. könyvkereskedése.

Hirdetési ár: 5 hasábos garmond sorért 1-ször 7 kr, 2-szor 6 kr, 3-szor 5 kr. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdij.
Hirdetések felvétetnek Bécsben Oppelik Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) és Haasenstein és Voglernél (Wollzeile 9. sz.).
Nyilttéri czikkek sora után 20 kr. előleg beküldése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.
Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik.

Megjelen e lap hetenkint háromszor, u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délben.
Előfizetési ár: egész évre 12 frt, félévre 6 frt, évnegyedre 3 frt.

Székelyföldről.

A királyi biztos Kolozsvártt van. Szives fogadtatásának örömzaja már elhangzott. Ugy hiszszük a feszült várakozás, mely megjelenéséhez vala kötve, határához ért, s a cselekvés napja bekövetkezett.

De ha meggondoljuk, hogy mig a remény és várakozás alatt, a miniszterium kinevezése óta 11 hét telt el, s mig a koronatjotól csak 3—4 hét választ el, addig Erdély a fötöl a lábig a Nádasdi rendszer alatt nyög, valóban okunk van hazánk sorsa felett aggódni, s ugy hiszszük azt a legszerencsétlenebb helyzetböl egyedül királyi biztosunk gyors intézkedése emelheti ki.

E gyors intézkedések legelsőjének tekintjük azt, minek már eddig meg kell vala történni: a főispánok és főtisztek kineveztetését. *)

Tudva van mindenki elött, hogy a székelyszékeknek jelenleg egy főkirálybirája sincs, ki a miniszterium által lenne kinevezve; de tudva van az is, hogy a székely nemzet, noha főkirálybirái szabad választása iránt fennálló törvényekkel bir, a helyzet rendkivüliségét tekintetbe véve a miniszterium iránti bizalom alapján megnyugszik abban, hogy a kormány ez esetben, az indemniti nyomán kinevezés utján töltse be a főkirálybirói állomásokat. **)

De a midön a székelyszékek ezt, a mint hiszszük, elfogadják, a midön azok a kormány ez eljárását nem kivánandják nehezíteni, valóban sajnos volna, ha ez áron sem nyerhetnék meg azt, hogy a székelyszékek kormánya minél elöbb alkotmányos érzületökröl ismeretes, tevékeny és képes férfiak kezébe adassék.

A második mellőzhetlen gyors intézkedésnek tekintjük a székelyszékekben, vármegyékben stb. mind a politikai, mind a törvénykezési téren haladék nélkül végbeviendö restauratiók elrendelését.

Mi, kik a székelyföld kebeléböl irjuk e sorokat, biztosithatunk mindenkit az iránt, hogy az egész székely nemzet, mint egy ember, egyhangulag kiált a restauratio után, s hogy mindenfelé hangosan nyilvánul a közóhajtás, hogy a régi rendszer emberei ne holnap, hanem ma eltávolittatván, a székek minden esetre a coronatio elött törvényesen választott tisztviselökkel láttassanak el.

Mi megvalljuk, nem tudjuk sem elég élénken festeni, sem királyi biztosunknak eléggé figyelmébe ajánlani azon aggodalomnak tekintetbevételét, mely székelyföldön nyilvánul azon lehetöség esetére, ha székeink a coronatio elött nem restiuáltatnak.

Azt kérdik itt, „valjon az integra restitutio kimondása után mi módon veend részt a coronatioból a teljességgel nem restituált Erdély? Hogyan fognak küldeni a Nádasdi alatt rakott tisztviselök koronázási bandériumokat a megyehatóság nevében?“

Azt kérdik, hogy miután az erdélyi megyék is felszólittattak, hogy zászlójukat s két követeiket a coronátiora felküldjék, ki fog ezek iránt intézkedni, ha székeink koronátio elött vissza nem állittatnak? mert azt, hogy a Nádasdi tisztségek erre hivatva lennének, alig hiszi valaki, s ez áll a megyékre nézve is.

Azt kérdik: valjon ha coronátio elött fötiszteink kinevezve, s a restitutio müve legalább megkezdve nem lesz, mi fogja enyhiteni azon sohajtásokat, melyeket Erdély Magyarország örömzajába vegyit?

És azt kérdik végre: valjon ildomos lenne-e éppen a székely népet, mely a birodalmat biztositó hadi erönek nem megvetendö részét képes kiállitani, azon térre szoritani, hogy akkor, midön a viszonyoknál fogva még semmi anyagi könnyebbülést nem nyerhetett, attól is meg legyen fosztva, hogy egy mélyen gyülölt rendszer embereinek eltávolitásával az azok által ejtett sebekre fátyolt vethessen, s azokat legalább királya koronázása örömnapján elfeledhesse.

Miután mi mindezekre megnyugtató feleletet adni nem tudunk, szükségesnek láttuk elmondani azokat itt, elmondván teljesitettük kötelességünket, és most oda fenn Kolozsvártt és Pesten „Videant consules.“

V. I.

*) A mennyiben még nem neveztettek ki, vagy a menynyiben a kormány a közvélemény iránti tekintetekböl illetök helyett ujabbakat kinevezni czélszerünek és szükségesnek tartja, mert nézetünk szerint ily szükségesség több helyütt létezik,
Szerk.

**) Mig t. i. a törvényhozás az unio részletes átvitelének megállapitásakor ezen választási jog további gyakorlatára nézve intézkedik.
Szerk.

Tisztelgések kir. biztos ő nmlgánál.

Tegnapelött, e hó 6 kán, számos küldöttség tisztelgett kir. biztos ő nmlgánál. Első volt görög-egyesült érsek Sulutiu ő nmlga.

Azután jött Hunyadmegye alkotmányos főispánja, gr. Kun Kocsárd vezetése alatt sorakozott küldöttsége, melyhez csatlakozott Déva és V.-Hunyad városok küldöttsége, melynek tagjai voltak gr. Kun Kocsárd, Góla Mózes, Barcsai Sándor, Szeredai Ign., báró Józsika Gejza, Barcsai Miklós, Barcsai Béla, Benedicty Albert, gr. Kun István, gr. Kun Károly, b. Bornemissza Tivadar, Kendeffy Árpád, Drágics Péter, Moldován Gy., Oltyán László, Kendeffy Sámuel, gróf Toldi Horváth Lajos, Benedicty Lajos, Toroczkai Venczel, Pakulariu Aurán (hunyadi g.-e. lelkész), Koncz Imre, Lázár Lajos. A küldöttség elnöke és szónoka Góla úr következö beszéddel üdvözölte ő nmlgát:

„Nagyméltóságu Gróf! Kir. kormánybiztos úr! Kegyelmes urunk!

Mint Hunyadmegye s annak székhelye Déva, ugy V.-Hunyad városai összes értelmiségének egyesült küldöttjei, bátorkodtunk Nmlgod elött megjelenni, s küldöinknek nevökben Excellentiádat, mint kir. kormánybiztost a legmelegebb honfi érzelmekkel öröm és remény között üdvözölni.

E kedves kötelmünket teljesitendök azon vidékröl zarándokoltunk ide Nmlgodnak tisztelegni, hol a civilisatio és szelid kormány mezébe magát álnokul burkolt barbár reactio az általános nyomoron kivül még azon vad dúlásnak szomoritó nyomait is hagyta maga után hátra, hogy a dicsö Korvinok remek várkastélyának ég felé nyúló tornyai és bástyái födetlenül, mint egy lealáztatva esedezni láttatnak az égnek s a nemzetnek, miszerint a végpusztulástól öket megmenteni siessenek.

Valóban, a közelebb nem napokig, hanem csaknem két évtizedig honunkon dült politikai özön, hogy sokkal sorvasztóbb testvéri vérfürdöket árasztott, sokkal nagyobb pusztitásokat okozott, sokkal zavartabb politikai bonyodalmakat s sulyosabb nyomásztásokat idézett elö a Királyhágón innen, mint az anyaország bármely részeiben is, tagadni nem lehet; de daczára mindezen szenvedtetéseknek, ezredéves alkotmányunk hiv védelmétöl misem tudott minket visszarettenteni, s most, midön annak viszszaállitása nem ábránd többé, szilárd küzdelmünk jutalmául, habár azon boldogitó mozzanatokat van szerencsénk tapasztalni, hogy az anyaország minket, mint hiv gyermekeit, öszinte szeretettel anyai kebléhez szorosabban csatolni törekszik, mi mégis még szent István koronájának is provinciája lenni féltékenyek lévén, sovár vágyunkat csak ugy hiszszük kielégitve lenni, ha a különségnek legvékonyabb szálai is széttépetni fognak, mert csak ugy remélhetjük alkotmányunk szilárdulását, csak igy láthatjuk az összes nép szabadságát és jobblétét biztositva, csak édes anyai keblén közvetlenül csüngve remélhetjük azt, miszerint mély sebeinkböl ki fogunk gyógyulhatni.

Ezen gyógyirt eltalálhatni — jól tudjuk — mély belátás és éles kormányzati tapintat kivántatik; de mi bizván Nmlgod bölcseségében, férfias, szilárd jó akaratában, biztosan reméljük, hogy hamar megismerendi mindazon férgeket, melyek alkotmányunk gyökerén rágódnak s az összes nép jobblétének utjában állanak; s mindazon növényeket is, melyek alkalmas szerül szolgálhatnak politikai betegségünk gyökeres orvoslására; ezek — ugy hiszszük — alkalmaztatni, amazok pedig távolittatni fognak.

Szükségfeletti lenne Excellentiádat ezen nagy és terhes munka alatti türelemre és kitartásra felkérnünk: hiszen ezek a nagy honfiaknak s honatyáknak velek született tulajdonai; csak a végett bocsátunk forró imákat a Mindenhatóhoz, hogy Nmlgod élete és egéssége felett örködni kegyeskedjen, s ha e buzgó könyörgésünket meghallgatja, azon remény táplál, hogy ezen nagy munka ugy fog befejeztetni, miként annak nyomán Nagyméltóságodat sok ezer áldások fogják visszatérö utjában kisérni.

Adja Isten, ugy legyen!

E forró óhajunk nyilvánitása után, a midön magunkat s küldöinket kegyébe ajánlani szerencsénk van, szivünk mélyéböl kivánjuk, hogy a Teremtö Excellentiádat honunk számára hosszu, tetterös életben tartsa meg!“

Mire ö nmlga kiválóan szép beszédében megköszönte a minden oldalról nyilvánuló bizalmat, mely rögös, nehéz utján csak bátoritólag s tetteröt fokozólag hathat. Az államéletet egy terebélyes fához hasonlitá, melynek a nemzetek ágait alkotják, az államélet fája csak ugy tenyészhetik üde virágokat, s zamatos gyümölcsöket csak ugy teremhet, ha jó földet teszünk gyökéhez, ha üditö harmat és esö nedviti, ha jó akaratu ápolás alá veszszük; csak ezt téve foghatjuk mi és utódaink is a szaszabadságnak azon termö gyümölcseit is ízlelhetni, s enyhe árnyában jó egyetértésben letelepülhetni. És valójában a magyarságnak mind szavaiban, mind tetteiben oly békeszeretetet, oly békekeresetet lát, hogy azt a más nemzetiségek öszintéknek hihetik s a nyujtott testvéries békejobbot biztosan elfogadhatják, mit ha nem tennének s a közös hazaés szabadságra, s igy az önmagokra is veszélyes viszályt tovább akarnák fűzni, akkor kénytelen lenne a kormány szigorubb rendszabályokhoz is nyulni stb. Miután a küldöttség minden egyes tagjainak bemutatása következett.

— Tordavármegye alsó-kerületének főispán báró Kemény György által vezetett küldöttségének tagjai ezek voltak: B. Kemény György, főispán; id. gr. Toroczkai Miklós, ifj. gr. Toroczkai Miklós, Sakó János, Sakó István, Vernis István, gr. Wass Albert, gróf Bethlen Sándor, gr. Bethlen Kálmán, gr. Bethlen László, gr. Bethlen Emil, gr. Bethlen Géza, Paget János, Szentkirályi Gábor, Hantz Pál, Ugron Sándor, Tisza László, Bors Albert, Gidrai Demeter, Sulucz Dénes, Lénárd Imre, Rácz Péter, görög kath. lelkész; Balog János, ó-hitü lelkész; Miklós Miklós, ref. lelk.; Kállai Sándor, ref. lelk.; Albert János, unitárius lelk.; Péterfi János, kath. lelkész; Kuncz Gyula, luth. lelkész; Puhl Ignácz, Vélics Sámuel, Harmath Kristóf, K. Papp Miklós.

A főispán úr következö beszéddel üdvözlé kir. biztos ő nmlgát:

„Nagyméltóságu kir. biztos úr! Kegyelmes uram!

Elérkezett az idö, melyben Erdélynek százados, jogos óhajtása fog telyesülni. Erröl kezeskedik Apostoli királyunk kegyelme, a felelös magyar ministeriumnak léte, kezeskedik nagyméltóságodnak küldetése.

Hazafi örömmel üdvözöljük Tordamegyéböl nagyméltóságodat ez uj pályán.

Erdélyt illetöleg, magyar államférfira fontosabb munka soha nem bizatott, mint most nagyméltóságodra.

A feladat nmlgod elismert hazafiságához, képességéhez, államférfiui bölcseségéhez méltó.

Mi, kik nagyméltóságodnak szerencsés megérkeztét oly nyugtalan vártuk;

igérjük, miszerint bizalmunk a felelös kormánynak intézkedéseit lenagyobb kézséggel fogjuk telyesiteni;

igérjük, mert bizalmunk a felelös magyar miniszterium és nagyméltóságod iránt ingatlan, hogy nyugodtan bevárjuk a felelös kormány intézkedéseit.

Türelemmel vagyunk és hiszünk, mert tudjuk, hogy a mi, 18 évi balkormányzás által, annyi irányban összerontatott, azt egyszerre, mind és röktön rendbe hozni absolut lehetetlenség

Igazságot várunk a felelös kormánytól, mint meg van irva, hogy csak igazság által lehetünk boldogok és szabadok.

Fogadja nagyméltóságod ujból és ismét legöszintébb üdvözlettünket.

Éljen a kir. biztos ö nagyméltósága.“

Ö nmlga feleletében örömét fejezte ki a nyilatkozó bizalom iránt, biztositá a küldöttséget, hogy ugy ö Felsége a magyar király, mint a magyar miniszterium, a legjobb akarat- és szellemtöl van áthatva az alkotmány teljes s lehetö gyors vissza állitására nézve, s ö, kit az uralkodó és a miniszterium ezen állásra állitá, igyekezni fog ugy a kormány magas bizalmának, mint az ország jogos igényeinek megfelelni, mit a hazafiak támogatásával tettleg is bebizonyitani remél stb.

Az uniót bevégzett ténynek tekinti; de ez alatt oly uniót ért, mely minden e hazában lakó nemzetiség és vallásfelekezet szabadságát és jogigényeit biztositja az alkotmányos szabadság szent palladiuma alatt; sok romot hagyott itt a közelmult, sok az orvoslandó seb; de minden akadályokat elhárintani hiszen a hazafiak támogatása s a közös jóra törekvés által. A megyék alkotmányos szervezését a lehetöleg hamar, s a lehetöleg a Királyhágón túli megyékhez assimilálva fogja szervezni, s midön a legbuzgóbban fog törekedni e kijelölt üton haladni, egyszersmind minden bujtogatást, minden oly törekvést, mi gátlólag akarna útjába emelkedni a közjónak, erélyesen fog rendreutasitani. Végre megköszönte a bizalom e nemes nyilatkozatát; hangsulyozta, hogy azt tettei által kiérdemelni legszentebb törekvése. Miután a küldöttség tagjait mutatta be a vezetö főispán.

— Ezután következett a Gazdasági-egylet küldöttsége alelnök b. Huszár Sándor vezetése alatt, tagjai voltak: Tisza László, alelnök; báró Bornemisza János, Pelei István, Berde Áron, Paget János, id. Hintz György, Páll Sándor, Csulak Dániel, Ákoncz János, id. Tauffer Ferencz, Magyari Mih., Filep István, Papp József, ifj. Hintz György, Mina János.

Huszár Sándor báró következö beszéddel üdvözlé:

„Nagyméltóságu Gróf! Tisztelt kir. biztos úr!

Hosszu évek után kormányunkhoz a bizalomnak és reménynek érzetében szólhatni, közügyeink élén Nmlgodat, mint alkotmányos hazafi érzelmeiröl ismert férfiut tisztelhetni oly benyomás, mely alatt minden egyes hazafi, a haza jöllétének érdekében alakult minden egyesület ösztönszerüleg indittatva érzi magát érzelmeinek kifejezésére.

Ily benyomástól áthatva jelentünkmeg egyik közintézetünk: gazdasági-egyletünk nevében és egyesületünk hivatásából kifolyó kötelességet vélünk teljesitni, midön Nmlgod figyelmét, magas befolyását tisztelettelje sen fölkérjük ez országrész anyagi érdekeire is, melyektöl különbség nélkül az ország minden polgárinak jobbléte függ.

Elö nem sorolva azon számos körülményeket, a közigazgatás azon hiányait, melyek az anyagi téreni munkálódásunkat, mezei gazdászatunk haladását sokban gátolják, legyen szabad az anyagi gyarapodás két fö rugóját fölemliteni: a gyors közlekedést és rendezett birtokviszonyokat, teljesen hiányzik nálunk mindkettö, mely nélkül terményeink értékesithetése, kereskedésünk, iparunk felvirágoztatása, hitelünk megszilárditása lehetetlen; erös hitünk azért, hogy ez általános vagyonosodás, mint fejlödésünk életföltétele, mint az államjövedelemhez legbiztosabb forrást, hazai kormányunk intézkedéseinek egész fögondja leend.

Fogadja Nmlgod ez öszinte nyilatkozatunkat, mint tisztelt személye iránti bizalmunk legbiztosabb zálogát.

Fogadja azon óhajtásunkat, hogy a hazánkat szellemi és anyagi felvirágzással biztató szebb jövönek megalkotásában Nmlgod ez országrész elismerö hálájával találkozhassék.

Hazafi üdvözlésünk mellett Nmlgod jó indulatába, kegyeibe ajánljuk magunkat.“

Királyi biztos ö nmlga körülbelöl igy felelt:

A megyei önkormányzat beálltával a közigazgatás teréni hiányok orvosoltatnak: kárpótlások gyorsabb kiadatása, telekkönyvek, mezei rendörség behozatala elintéztetik, ugy a birtokrendezés, szóval: anyagi ügyeink iránti intézkedésünk felterjesztéseit, mint feladata igen fontos részeit tekinti.

— Fogaras városa négy tagu küldöttségét f. hó 16-dikán d. e. 11 órakor fogadta a kir. biztos úr, mely alkalommal Fogarasvidéke birtokossága és felsö választó kerületbeli közönsége küldöttsége is tisztelgett.

A város nevében Fülöp Elek úr, mig a vidéki megbizók nevében Benedek Gyula úr tartottak üdvözlö beszédet; elöbbi Fogaras városa joghatósági önállósága fenntartásának politikai és iparkereskedelmi tekintetböli szükségességét hangsulyozta, mig az utóbbi a végett, hogy Fogarasvidéke is mielöbbi alkotmányos életnek és közállapotnak örvendhessen, egy oly vidéki fötiszt kinevezését kérvényezte, ki a jelen kormány politikai elveinek bensöleg is hive. A kir. biztos úr mindkettönek beszédére megnyugtató válaszban felelt.

Felhivás a székely-ügyben.

A „Székely Közlöny“ a havasalföldi magyar fiuk neveltetése érdekében segélyre hivja fel a hazafiakat.

Óhajtjuk, hogy a legszebb eredmény koszoruzza e felszólitást, melyet itt mi is közzétesszünk:

„Ne engedjük, hogy a székelységnek a keleti határszél erös védbástyájának egy része hontalan legyen e hazában, s a bujdosás kovásztalan kenyerét áztassa keserü könnyeivel.

Az egész nemzet megmozdult segélyezésünkre, ügyünket az ország legtekintélyesebb két testülete: a magyar akadémia és a képviselök vették kezökbe.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Három főbb segélyezési eszme került felszinre:

1) A szükölködők itthon kapjanak, ha lehet, földbirtokot olcsó áron, vagy legalább becsületes munkát, — hogy ne kelljen kenyérért idegen földre bujdosniok.

2) A szállongókat haza kell szállitani.

3) A megtelepültek nemzetiségét magyar egyházak és iskolák alapitásával biztositani.

Felszólalásunk az utolsó pont körét kivánja tágasbitani. Veleje. ez:

Nyujtsanak az erdélyi fensőbb iskolák és az ország segélyt, hogy a havasalföldi magyar lakósok tehetségesb gyermekei, kik otthon legfönnebb az elemi osztályokat végezhetik: itthon további képzést nyerhessenek.

Felhivjuk azért:

A) E nemes székely főváros mindenrendü polgárait! Járjanak elöl jó példával, s jelentkezzenek önként mentől nagyobb számmal: a hétnek vagy hónapnak mely napjain, hány havasalföldi fiut hajlandók ellátni ingyen ebéddel vagy vacsorával, vagy mindkettővel?

Hiszen él még köztetek az egykori „nagy fazék" emléke, melynek tartalmán annyi egyszerü „város diákja" nött fel a haza derék polgárává! Aztán im előttünk Kolozsvár és vidéke lelkesitő példája, kik Takács János buzgó közbenjárására 100 nál több tanulót élelmeznek.

B) Fölkérjük azokat, kiknek az Uristen az akarat és jó sziv mellé módot is adott: járuljanak filléreikkel vagy gabonával oly alap megteremtéséhez, melyből — fejenként egy gyermekre 30—35 új forintot számitva, — az élelmen kivüli egyéb költségeket fedezni lehessen.

Nehogy ránk illeszszék a példaszót: „a ki sokat markol, keveset fog", csak tiz fiu ellátására terjesztjük ki felhivásunkat.

Előre közölvén tervünket a marosvásárhelyi főtanoda tanári-karával első adományképen van szerencsénk bejelenteni, hogy:

„a marosvásárhelyi ref. főtanoda elöljárósága és tanári-kara két fiunak ingyen szállást és tanitást ad, — továbbá a tanárok, mint egyes személyek, e kettőnek élelmezését azon esetben is magukra vállalják, ha a jelen felhivásnak semmi eredménye nem lenne."

És most még egy lépéssel tovább haladva.

C) Felszólitjuk az erdélyi összes fensőbb iskolák nagyérdemü felügyelőit, igazgatóságait, tanári karait, kiknek ilynemü segélyezésre módjuk van! tudnának e ők is egyet, kettőt vagy többet is a havasalföldi fiuk közül ellátni? s ha igen: tegyék meg erre vonatkozó nyilatkozataikat mentől előbb.

Az ideszánt mindennemü segélyt sziveskedjenek a nagylelkü adományozók: akár átalánosan a „Székely Közlöny" szerkesztőségéhez, akár a szerkesztőség tagjai közül valamelyikhez név szerint, akár egyenesen a marosvásárhelyi ref. főtanoda igazgatóságához (mely az adományok kezelését s a nyilvános számadást magára vállalta) bejelenteni vagy beküldeni.

Adja Isten, hogy az új tavaszban a jótékonyság zsenge hajtásai termékeny élőfává izmosuljanak!

„A ki felveszi az ügyefogyottak közül valakinek ügyét: velem cselekszi azt!"

Hivatalos közlemények.

(A „Budapesti Közlöny" után.)

Magyar belügyminiszterem előterjesztése folytán Torkos Kálmán, Havas Sándor és Ribáry József, a felosztalott magyar helytartótanács tanácsosait, továbbá Cseley János, volt alispánt, a magyar belügyminiszteriumhoz osztálytanácsosokká ezennel kinevezem.

Kelt Budán. 1867. május hó 12-én.

Ferencz József, s. k.

B. Wenkheim Béla, s. k.
belügyminiszter.

Magyar igazságügyminiszterem előterjesztése folytán Pogonyi Dénes ügyvédnek igazságügyminiszteriumi titkárrá lett kinevezését helybenhagyólag megerösitem.

Kelt Schönbrunnban, 1867. évi májns hó 7-én.

Ferencz József, s. k.

Horváth Boldizsár, s. k.
igazságügyminiszter.

Magyar igazságügyminiszterem előterjesztése folytán Szilágyi Dezső jogtudort, köz- és váltóügyvédet, igazságyügyminiszteriumi titkárrá kinevezem.

Kelt Budán, 1867. május hó 10-én.

Ferencz József, s. k.

Horváth Boldizsár, s. k.
igazságügyminiszter.

A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium részéről ezennel közhirré tétetik, hogy a császári királyi szabad. magyar északi vasuti távirda-állomások folyó évi junius hó 1-től kezdve állami- és magán-távsürgönyök felvételére felhatalmaztattak.

Pest, 1867. május 12-én.

Levelezés.

Dézs, május 14. 1867. — Belső-Szolnokmegye derék főispánja, mlgos Torma Károly úr, a koronázási halomhoz szükségeltető 1 négyszegláb tartalmu földet tegnap inditotta el Pestre.

A föld az öseink által megszentelt helyről: a történeti nevezetességü „ó-vár"-ból van ásva, még pedig közvetlenül azon kő mellől, melyről a hagyomány azt tartja, hogy midőn a magyarok először bejöttek Erdélybe, e helyen megpihenve, vezéreik e köven ülve tanácskoztak.

Adja Isten, hogy a mint e maroknyi föld elvegyülve egyesül, ugy egyesüljön Erdély minden porszeme Magyarország gazdag földjével; s teremje meg az anyagi és szellemi jóllét azon édes gyümölcseit, melyekért „millió sziv hő imában esdekel!..." s hogy teljesüljön végre valahára a legnagyobb magyar amaz ismeretes prófétai jóslata: „Magyarország nem volt, de lesz!"

A koronázásra küldendő megyei banderiumot illetőleg nem nyomhatunk el szivünkben egy nehéz sohajt; feltör az onnan mindig, valahányszor oly dologról van szó, mely szegénységünket juttatja eszünkbe.

A mlgos főispán úr felkérte királyi biztos ő excellentiáját, hogy hathatós befolyásánál fogva eszközöljen ki az akkor Pestre jövendő huszárezred parancsnokságától megyénk bandériuma számára három lovat; ha ez kieszközöltethetik, talán, talán sikerülend egyéb költségeket a megyének is fedezni. Talán, talán — mondom — mert az 1850 utáni évek, s annak hősei oly helyzetbe juttaták e megyét, hogy ma már egy nagyobb áldozatra képtelen.

Borbély Samu.

S.-Sz.-György. (Háromszék), máj. 13. 1867. — A koronázási bandériumba Háromszék részéről is 3 hovas bandéristát kell küldeni Pestre; erre a főkirálybirói hivatal az Erdélyt illető kormányzat utján hivatott fel. Többen az értelmiségből és birtokosságból az ez iránti értekezletre fel lévén szólitva igazgató királybiró Henter Sándor ő mlga által, e bizalmi gyülés meg is alakult a megyegyülési teremben, igazgató királybiró úr elnöklete alatt.

A kivánt királyhalmi földnek e vidékről felküldését a gyülés nem találá nehéznek, mint nem oly költségest. De már a kormányleirat értelmébeni kiállitása, felszerelése, elküldése s dijazása a 3 lovasnak oly költségbe kerülhetvén, miről rögtön intézkedni — egy teljes bizottmányi gyülés nélkül — e bizalmi gyülés nem látá magát sem illetékesnek, sem érvényre vezethetőnek; ámbár, a felsőbb leirat szerint, ezt hivatalszinezeti uton kivül kellene is átvinni; de mégis jónak láttatott, és határozatba is ment: táviratilag kérje fel az ig. kir. biró úr a Kolozsvártt létező főkirálybiró gróf ő mlgát, kir. biztos ő nmlgától egy e végre ad hoc tartandó megyebizottmányi gyülés tartására engedélyt nyerni; s egyszersmind azon esetre, ha főkirálybiró gróf úr ő mlgát a felkérő levél már nem. találná Kolozsváron, a kormányszéki alelnökséget is e szabadalom kieszközlésére találja meg. A megtalálás sürgősnek nyilvánittatott, a kivántak végrehajtására kitüzött idő közelsége miatt.

Kiss Mihály.

Körösbánya (Zarándmegye), máj. 3. 1867. — Zarándmegye főispánja mlgos Jóneskó Döme úr április 29-kén érkezett meg incognito, mennyiben az elövigyázatot ki tudta kerülni. Csaknem mindenkinek ez vala óhajtása: vajha oly bölcs lenne, hogy minden nagy lárma nélkül csak itt teremne. Miután fogadtatása iránt egyetértés a hivatalnokok és a független párt között (ide értve a románokat is) nem jöhetett létre, mert csaknem mindenkit bántott Hodosiu József úr mindenkinek szabad akaratát korlátozó fellépte, ki élve az alispáni és képviselői tekintélyével, kézbesitési ivvel hivott meg, a kit akart, az április 20 dikán tartandó értekezletre, melyben tanácskozni kellett volna az új főispán elfogadása iránt. Feltünt körlevelén: „Miután Pestről szerencsésen megérkeztem stb. aláirva Hodosiu József, képviselő és alispán," hogy miért akar élni kettős hivatalával, midőn itt csak polgárról és nem másról lehetne szó? Ha mint polgára Zarándmegyének szólit fel, azt hiszem, mindenki kedves kötelességének ismeri megjelenni a kitüzött gyülésen s annak tárgyáról értekezni. De miután oly tekintélylyel kivánt élni, minek helyét itt nem látták, hivatalnokokon kivül, igen kevés, talán hat független magyar és román ember jelent meg. S mi történt a gyülésen? Számolt követségi eljárásáról, kiemelte, hogy az adón, ujonczozáson, dohánymonopoliumon segiteni nem tudott. Ez baj, de majd segiteni fog! Később áttértek azon tárgyra, miről és csak arról kellett volna értekezni, s határozták: délután fognak határozni, a mi ugy is történt. Megállapodtak: fogadás, ünnepélyes ebéd s több az ünnepély méltóságához megkivántatók fölött; de már e délutáni gyülésen csak hivatalnokok voltak.

Most már a három mezővárosban (Körösbánya, Brád és Halmágy) polgárok és birtokosok kezdettek arról gondolkozni, mimódon fogadják a főispánt.

E tárgyban Brádon és Halmágyon tartottak is értekezletet, a közel eső helységek lakosai egyikhez, mint másikhoz csatlakozni kezdettek. Mindenik ki akart tenni magáért, meg akarta mutatni, hogy 19 éven keresztül szüntelen várt vendég az alkotmányos főispán.

A hivatalnokok magokra voltak hagyva. E szakadás rosz hatást tett. Az öröm megett állott a leendő főispán kedvetlensége, ki nem fog örvendeni az egyenetlenségnek. Ezért kivánta csaknem mindenki. Vajha...

Egyszerre csak terjed a hir ápril 29-én reggel: ma délben a főispán megérkezik Halmágyra. E hir senkit meg nem lepett, mert óhajtását látta teljesülni. Délután 1 órakor megérkezett.

Beszállott gróf Bethlenék vendéglőjébe. Tisztelgést nem fogadott, nyilvánitván, mint útasnak, szüksége van nyugalomra, s egy pár órai pihenés után tovább kivánja folytatni utját; Körösbányára érkezett délután 5 órakor, itt is szintén vendéglőbe szállott, nem akarván háborgatni elődét a megye házánál.

Május elsején vett búcsut hivataltársaitól volt főispán Pipos János úr, s egyenként bemutatta őket az új főispánnak, ki addig is, mig a restauratiót meg fogja tartani, kötelmeik pontos teljesitésére kérte.

Beszédje közt Pipos elérzékenyedett. Mint embert mindenki sajnálta. Szive jó van, csak kár volt abba az idegeneket válogatás nélkül befogadni, a birtokos osztályt és a bennszülötteket kirekeszteni.

Jó lett volna meghallgatni a nem románokat és a románok közül a bennszülötteket, mert, kik tanácsot adtak, most kalácsot adni nem tudnak. Ennyit személyéről. Isten hordozza békével, mint jó embert!

Folyó hó 1-én tisztelgett a román papság egy része, nevükben üdvözölte a főispánt ügyvéd Brendusán Jakab.

Folyó hó 2-kán tartott értekezletet a ref. oskolában a magyar független párt, innen tömegesen tisztelegni ment a főispánnak. Szónokul T. Kirényi Lajos urat kérte fel a gyülés, ki föladatát kitünően oldotta meg. Beszédje átgondolt, tömör és megható volt. Sajnálom, hogy most ez alkalommal közölni nem tudom, de remélem minél hamarább világot lát e remek beszéd.

Erre válaszolt az új főispán. Örömét fejezte ki, hogy egy független párt megtisztelte. Beszédjéből kiemelendő: „Én nem vagyok párt embere, én pártokon felül állok; itt e megyében, hol a szenvedélyek mindkét részről fel vannak izgatva, türelem kell, hogy ismét le lehessen csillapitani. Legyenek türelemmel, iránt bizalommal és segéljenek nekem, de csak a jóban, mint én vagyok önökhez, remélem, miután mindkét fél egymásnak enged az óhajtott egyetértés létrejön, követeléséből engednie kell mind a két félnek. Látják, csak igy jöhetett létre hazánkban is a rég óhajtott béke." Erre éljent kiáltva a tömeg távozott.

Isten segélje a főispánt föltett szándokában.

Sz.

Sztrimbuly (B.-Szolnokmegye), 1867. ápr. 28. — Folyó hó 23-kán ideiglenes szabadsággal elbocsátott katonák útaztak keresztül vidékünkön, Lengyelhonba menendők; s az utolsó erdélyi állomáson, t. i. Sztrimbulyban is megállottak a hosszas gyaloglás fáradalmait kipihenendők.

A katonákat vezénylő tiszt — főhadnagy — bement itten egy vegyes kereskedésü boltba szivart venni, s kifizetve a vettek árát; a pénzes tárczáját a boltban feledte, el is ment azonnal: mely tárcza összes tartalma — hallomás szerint — 89 frt o. é. pénz lett volna, s egy része a katonaság illetéke.

Azonban a boltban volt a helységi főjegyző is, s akarva nem akarva, nem állitom, a főhadnagy elmente után is ott maradt még.

Egyszer a kereskedősegéd megpillantja a tárczát, s kérdezi a még akkor is ott volt jegyzőtől: „Nem tulajdona-e ezen tárcza?" Mire jegyző uram egész komolyan magáénak mondotta, el is vette rögtön s elment onnan kötelességét végezni.

De rövid időre visszajött a főhadnagy a boltba, s a segédtől kérdezi a tárczát, mire a felelet az volt, „hogy a jegyző egy tárczát elvett innen, s mint tulajdonát el is tette."

A főhadnagy, hivén a segéd szavának, elment fölkeresni a jegyzőt, s mikor kérdé töle tárczáját, tagadni kezdé a dolgot. Erre szembesülni kellett jegyző uramnak a segéddel, s akkor is az előbbi állitása mellett maradt, azt inditványozta a főhadnagynak, hogy a katonákat kell megmotózni; mit a főhadnagy meg is tétetett, de minden eredmény nélkül, mivel a tárcza nem kapódott meg.

Ezután a jegyző uramra került a sor, s körülfogják a katonák s kezdik keresni a zsebeiben, s meg is találták a tárczát; de már a pénz hiányzott belőle, azt állitva az orzó, hogy ő csak ugy, a mint most van, pénz nélkül, tette el. De itt is használták azon közmondást: „többet észszel, mint erővel" s lehuzák jegyző uram lábairól a csizmákat, s ime! az egyikből kihullanak összeroncsolva a bankók, s mikor számitaná az illető — 5 frt már hiányzott belőle.

Ekkor aztán vasra verette a főhadnagy jegyző uramat s négy őrt állitott melléje, kik estétől egész reggelig pontosan végzék hivatalukat. Reggel pedig 30 botot akart a főhadnagy jegyző uramra veretni; de az 5 frt megtérités — 30 frt büntetés — s az öröknek egy-egy forint fizetés és sok kérés mellett elbocsátották; azonban a hivatalától — megtörténhetik igen könnyen, hogy tán örökre — megfosztották.

A mi a verést illeti, kapott eleget jegyző uram, mert a katonaság dühbe jövén a motózásért, megpüfölte, s boldog, boldogtalan, a ki csak hozzáférhetett, még a helységbeliek közül is, egy-egy ütleget adtak nekie.

Gy. Mihály.

A kolozsvári lóversenyek-sorozata 1867.

(Futás julius 26- és 28-kán.)

Első nap, julius 26-dikán

I. **Vadászverseny 400 frt.** Futhat minden nem-telivér ló, mely a Királyhágón innen született. Távolság 2 angol mértföld, fél-fél óra közre ismételve. Teher 5 évesre 130 font, 6 évesre 135 font, idősbre 140 font, ménre 3 fonttal több; lóra, mely valahol nyert, 5 fonttal több. Tétel 25 forint. Ha nem indul legalább három ló, nincs futás. A tétösszz a kolozsvári kopófalka fentartására fordittatik. Urlovarok szineikben. Nevezési zárnap julius 15-én déli 12 óráig.

II. **Második osztályu császárdíj 300 darab arany.** Futhat minden Erdélyben elletett és felnevelt kancza és mén. Távolság 2 angol mértföld. Tétel 100 frt; bánat 50 frt; ha azonban a viszszavonás a verseny előtt egy hóval történik, csak 25 frt. Teher 3 évesre 95 font, 4 é. 110 f. 5 éves és idősbre 115 f. Minden, nem Erdélyben fogantatott, de az anyával behozott csikóra 3 fonttal több; kanczára 3 fonttal kevesebb. Lóra, mely már egy első osztályu császárdijt nyert, 5 fonttal több, mely két vagy több ily dijt nyert, 8 fonttal több; mely már egy második osztályu (300 aranyos) császárdijt nyert, 3 fonttal több, mely két vagy több ily dijt nyert 5 fonttal több. A tét- és bánatösszeg fele az első, fele a második ló után fizettetik. Nevezés junius 10-kén déli 12 óráig.

III. **Versenyegyleti díj 50 darab arany.** Futhat minden a Királyhágón innen elletett, bármely nemü telivér és nem-telivér ló, mely az idén császárdijnál nyertes nem volt. Távolság 2 ang. mfld. Teher 3 é. 100 f., 4 é. 110 f., 5 é. 120 f., 6 é. s idősbre 125 f., ménre 5 fonttal több, lóra, mely már valahol nyert, még 5 fonttal több, telivérre még 3 fonttal több. Bejelentési határidő julius 15-kén déli 12 óráig. Tétel 10 darab arany; de a ki julius 1-sö napjáig jelenti be, csak 5 darab arany tételt fizet. Fuss vagy fizess! Indulni kell legalább 3 lónak.

Második nap, julius 28-dikán.

I. **Ivadékverseny, 1867-re** inditványozza gr. Bethlen Sándor. Futhat minden 1864-ben a régi Erdélyben elletett csikó. Távolság 1 ang. mfld. Teher 110 font, kancza s heréltre 3 fonttal kevesebb, félvérre még 5 fonttal kevesebb. Tétel 10 darab arany. A kanczákat nevezni kellett 1864 május 1-ig kizárólag, a futandó csikókat pedig az 1864-ki kolozsvári versenyek utolsó napján estig a kolozsvári versenyegylet titoknoka Halmágyi Sándornál. Nincs csikó, nincs tétel. A tétössz 100 darab arany erejéig az első lóé, az ezentuli oszlik az első s második ló közt.

II. **Első osztályu császárdíj 500 darab arany.** Futhat bármely korbeli, s bármely országban született mén és kancza, 3 évestől felfelé, de a melynek tulajdonosa oly alattvaló kell hogy legyen, kinek állandó lakása az ausztriai birodalom határain belöl van. Távolság 3 angol mértföld. Tétel 150 forint, bánat 75 forint, de ha a verseny előtt egy hóval vonatik vissza: csak 40 forint. A ki lovát jövőre nézve egy éves korában nevezi, ez esetben csak 20 forintot fizet. Teher 3 évesre 95 font, 4 é. 110 f. 5 é. és idősbre 115 f. Anglia, Francziaország és Amerikában elletett lovakra 12 fonttal több, minden más külföldi lóra 7 fonttal több. Lóra, mely már valahol egy 3000 forint értékü versenydijt nyert, 5 fonttal több; két vagy több ily nyertesre 8 fonttal több. Az egy éves korukban nevezett, belföldi, valamint az egy éves korukban külföldről behozott lovak 5 font, a két éves korukban pedig hasonló minőségben nevezettek 3 font teherkönnyebbséget élveznek. Az egy éves korukban, tehát a következő év első januáriusa előtt a születés után behozott csikókra csak 3 fonttal több. A tét- és bánatösszeg fele a második lóé. Nevezési zárnap junius 10-dikén déli 12 óráig.

III. **Erdélyi díj 500 forint.** Futhat minden Erdélyben elletett, bármely nemü nem-telivér ló. Távolság 3 mfld. Teher 4 é. 110 font, 5 é. 120 f. 6 é. és idősbre 125 font, ménre 5 fonttal, lóra mely már valahol nyert, még 5 fonttal több. Tétel 100 frt, fele bánat. A tét- és bánatösszeg fele az első, fele a második lóé. Nevezési zárnap julius 1-söjén déli 12 óra.

IV. **Hölgyek díja, tiszteletdíj.** Futhat mindennemü a Királyhágón innen született félvér ló, mely ha be is volt jelentve más dijra, de ez évben a kolozsvári gyepen semmit se nyert. Távolság $1\frac{1}{4}$ mfld. Tétel 3 arany. Fuss vagy fizess! A tétösz fele a második lóé. Urlovarok. Nevezés indulásig.

Mindennemü nevezés és tudakozás alólirthoz, mint a lótenyésztési és verseny-egylet titkárához (Kolozsvár, külsö-monostoruteza 181 sz.) intézendö.

Nevezéseknél legalább a tétel fele előre lefizetendő.

Minden pályázó s a gyepen idomitás (training) végett megjelenő ló után az egylet pénztárába 5 forint fizetendő, annyiszor, a hányszor indul.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

A bejelentéseknek, a díj külön megnevezésével s a lovas szinei és a ló részletes leirásával, kell alólirthoz intézett bérmentes levélben történni.

A tét- és bánatpénzek legkésöbb a versenyzés napját megelözö este telyes összegig befizetendök; különben azon lovak, melyekért a tételek annak idejében le nem fizettettek, pályázásra nem bocsáttatnak.

Kolozsvár, május 15-dikén, 1867.

Halmágyi Sándor,
lovaregyleti titkár.

KÜLFÖLD.

— A bécsi „Presse“ irja: „A londoni táviratok jelentik, hogy már most a kivonulásra nézve is eléretett az egyetértés a conferentián. E szerint Poroszország kötelezi magát rögtön visszavonni helyörségét Luxemburgból és saját költségén lerombolni a külön álló erödöket, s a többi vármüvekből a hadiszereket „három hónap alatt elszállitani“, a szerzödés ratificatioja napjától keltezve.“

ANGOLORSZÁG. London, május 12. Az angol felsöház ülésében tudatja Derby lord, hogy tegnapelött aláiratott a szerzödés, s hogy a ratificatio 4 hét alatt fog bekövetkezni. Az egyesség fö pontjai ezek: Luxemburg semlegesitése, együttes jótállás, a vár kiüritése és lebontatása, s Luxemburgnak a holland király kezében maradása. Interpelláltatva igy válaszolt Derby: A jótállás együttes, következésképen Angolország kötelezettsége nem egyénies.

Earl Derbynél tegnap 225 conservativ képviselö gyült egybe, s itt a miniszterelnök védelmezte a kabinet eljárását a Hyde parki meeting elé görditett akadályok tárgyában, kinyilatkoztatván, hogy nem pusztán Walpole urat éri a felelösség, hanem az egész kabinet egyetemlegesen felel tetteiért. Mindazáltal miniszterválsági hirek keringnek a városban, s Walpole mindenesetre vissza fog lépni. Ügyetlensége által magát is, a kormányt is annyira compromittálta, hogy nem marad egyéb teendöje. Utódaiként Hemley, Adderley gyarmatügyi alállamtitkár, és Cave urak neveztetnek.

FRANCZIAORSZÁG. A „France“ a porosz bizalmatlankodást, s a belföldi ellenzéket megnyugtatandó igy ir: „A „Prov. Corresp.“ erösitgeti, hogy Porosz- és Németország biztonsága elövigyázatot parancsol. Ugyan hát ki fenyegeti Porosz- és Németország biztonságát?

„Francziaország politikája nem volt ellenséges indulatu a német szövetség felbomlása után a porosz fegyverek által teremtett uj helyzet iránt, söt inkább azt lehetne állitani, hogy ezen idö alatt kelt hivatalos nyilatkozványai kedveztek az uj helyzetnek. A luxemburgi kérdés szintén nem változtatott Francziaország politikáján. Francziaország nézetei ma is olyanok, minök voltak a prágai szerzödés elöestvéjén, és ha csak Poroszország érdekeink és befolyásunk megtámadása által nem változtatja meg azokat, nekünk semmi okunk nincs Németország irányában eddigi rokonszenves magatartásunkat az ellenkezöre változtatni.

„Mi tehát egész határozottan visszautasitjuk a bizalmatlankodás érzelmét, melyet Franczia- és Németország között állandóvá igyekeznek tenni. Mi nem látunk e törekvésekben egyebet, mint az ellenséges pártok fogásait, melyeket azonban az államférfiak loyalitása és a közvélemény hatástalanokká fognak tenni.“

Paris, május 11. A kormány jelenti, hogy a luxemburgi porosz helyörség Echternachba, Saarburg és Saargemündbe fog áthelyeztetni. Rouher mihelyest a kamara munkálatai ezt neki megengedendik, szabadságra megy.

A kölni lap párisi tudositója irja: Ausztriának a szövetségtöl vonakodása és semlegességi szándéka adá az első döfést a háboru pártjának, s a luxemburgi nhg uralkodói jogának a helyörség kérdésében szabad teret szerzett.

A franczia kamara ülésében f. hó 13-kán Moustier kinyilatkoztatta, hogy a szombaton aláirt szerzödés végleg szabályozza Luxemburg nemzetközi állását. A közlemény történelmi visszapillantást nyujt a luxemburgi kérdés keletkezése és lefolyása iránt a londoni conferentiáig és dicsérve emeli ki a nagyhatalmak pártatlanságát azon igyekezetben, hogy egy méltányos és becsületes szabályozás eléressék. A luxemburgi nhg azon kötelékek fentartása mellett nyilatkozott, melyek a nagyherczegséget az orániai házhoz kötik. Luxemburg megszünik eröditett város lenni, s a nhg fentartja magának ott a rendfentartására a szükséges csapatokat tartani. A ratificatióknak négy hét alatt kicserélése után Poroszország a vár odahagyásához lát. A nagyherczeg magára vállalta a kötelességet, hogy megteszi a szükséges rendszabályokat a városnak nyilt helylyé átváltoztatására, oly terjedelmü lerombolások által, minöket ö a hatalmak szándékai betöltésére elégségeseknek vél. A szerzödés teljesen megfelel a franczia kormány nézeteinek, s biztositja a luxemburgi nagyhg teljes függetlenségét. Moustier végül azon tényt emeli ki, kogy talán elöször sikerült egy conferentiának meggátolni a háborut, a helyett, hogy a háborut követné s a háboru eredményeit szentesitené. Ez nagybecsü jele annak, hogy ujabb érvényre jutottak azon igyekezetek, melyeken a haladás és a polgárisodás barátainak örvendeniök kell.

A rendesen jól értesült „Semaine financière“ kétségtelennek mondja a békét, azonban ezen állitását rögtön meggyengiti azon folytatólagos nyilatkozatával, hogy Franeziaország angol szövetség megszerzésén fog fáradozni. Ha olyan kétségtelen a béke, minö czélból, minö eshetöségre igyekszik Francziaország az angol szövetség megszerzésére?

A „Moniteur“ jelenti: A császár elhatározta, hogy a cselekvö hadseregböl tüstént bocsáttassanak el az 1860. évi korosztályból való altisztek és közkatonák, valamint azon önként beállottak is, kik mostantól dec. 31-éig szabadulnának fel.

OLASZORSZÁG. Az „Opinione“ meghazudtolja azt, mintha Oroszország ugy nyilatkozott volna, hogy Olaszország csak ugy léphet a conferentiába, hogy beléptét elözménynek ne vehessék. Söt ellenkezöleg azt mondá Oroszország — irja az „Opinione“ — „örül azon, hogy Olaszország elfoglalta megilletö helyét a nagyhatalmak közt.“ Anglia példájára Olaszország kamarája is közlendi parlamentjével a diplomatiai jegyzékeket.

NÉMETORSZÁG. A „Dresd. Journal“ bécsi levelezöje állitólag egészen biztos forrásból tudni akarja, hogy Mihály szerb fejedelem Konstantinápolyban léte alatt megegyezés jött létre arra nézve, hogy Bosnia és Herczegovina a szerb kormány alá rendeltessék közigazgatási tekintetben.

Badeni képviselök körjegyzéket köröztetnek a képviselök közt aláirás végett, melyben kijelentik, hogy „Badennek és a dél-német államoknak az észak-német függésbe léptét sürgetösnek tartják.“

Emlitök, hogy a berlini udvar katonai meghatalmazottakat küldött déli német szövetségeseihez. A „Bair. Ztg.“ erre vonatkozólag igy szól:

„Figyelmet keltett az, hogy katonai meghatalmazottakat küldött Poroszország Münchenbe, s ezt ugy magyarázták, hogy ez első lépés lenne, melylyel a porosz katonai uralom gyakorlását megkezdték. Ez nem alapos felfogása a dolognak. A Poroszországgal kötött szerzödés, mely a régi Bund szabályzatainak felélesztése, kölcsönös területi biztositást szab ki, s háboru esetén a porosz fö parancsnok alá rendeli a szövetséges államok hadait. Ebböl tehát igen természetesen, söt szükségkép következik az, hogy a felek kölcsönösen katonai meghatalmazottakat küldenek egymáshoz. Ez nem vág be az illetö uralkodók azon jogaiba, hogy a háboru kitöréséig hadsergeik felett rendelkezhetnek, hanem csak megkönnyitésére szolgál a kölcsönös értekezéseknek,“

MEXICO. Mexicoból jelentik, april 9-röl a „Courrier d. États-Unis“-nek, hogy Miksa császár még Queretaroban volt, hol márczius 14-töl 31-ig elkeseredetten harczoltak; 14—25 és 26-kán gyilkos harcz volt, a császáriak javára ütött ki, azonban nem volt oly eldöntö a küzdelem, hogy az ostromlókat a megszállás abbanhagyására birta volna. Puebla bevételéröl irják ugyanazon lapnak: Ápril 2-kán rohammal megvette (Porfirio) Diaz Pueblát. Miután a várörség kétszeri felhivására tagadólag válaszolt, Diaz a vár elfoglalása alkalmával fenyegetését valósitá, és hadnagytól felfelé valamennyi tisztet agyonlövetett. Az áldozatok száma némelyek szerint 109, mások szerint csak 30. Pueblának elfoglalása után Vera-Cruz alá 3000 embert küldött Diaz egy üteg ágyuval, s a város, miután megadásra felszólitták, valószinüleg megadja magát.

KÜLÖNFÉLÉK.

* A gr. Eszterházy Kálmán derék hazánkfia megválasztatását óhajtó kolozsvári választópolgárok pártja tegnap délután igen tekintélyes számban gyült öszsze a városi redoute-teremben s idösb Hintz György luth. lelkész hazánkfia elnöklete alatt értekezletet tartott, hol városunk legtekintélyesebb polgárai ugy, mint a kézmüipar egyszerübb, de lelkes fiai szintén résztvettek, hol kimondatott azon alapelv, miszerint e város részéröl képviselöül oly egyén küldendö, kinek kitünö képességéhez tökéletesen független állás járul. Ez elvet Sámi László tanár fejtette ki egy hatásteljes beszédben, melyet gróf Eszterházy K. mint a párt által lelkesedés közt elfogadott elvnek megfelelö egyéniség ajánlásával végzett. Ámbár a szónok kiemelé, hogy egy tekintet ily egyénre, ki a férfiu legbecsesebb kincsét, jobbját áldozá a hazáért, elég arra, hogy hösi nymbusztól körözött alakjában egy egész élö programm álljon elöttünk, minélfogva azt kérni töle fölösleges; mindazonáltal a közbizalom által felkarolt követjelölt egy igen szép s eröteljes beszédben fejezte ki köszönetét, s nézeteit. Sajnáljuk, hogy idö rövidsége miatt e szónoklatot ezuttal nem közölhetjük. De bizonyos az, hogy nagy tetszéssel fogadtatott, s hoszszas lelkes éljenzések jelölék gr. Eszterházy K. felléptetésének hatását, kit is az összes értekezleti tagok diszmenetben kisértek lakására. Az egész egy szép alkotmányos mozzanat vala, mely egészen felfrissitette mindennapi életünket. A szavazás ma kezdödik. Gr. Eszterházy K. részére a többség biztositottnak mondatik, s igy levén — bár a beavatkozástól óvakodni kivánunk, de ennyiben véleményezni jogunk van — a mérközés s ebböl származható surlódások kikerülése érdekében talán óhajtandóbb lenne a küzdelem helyett a kiegyezés, s egyetértés, mely mindig oly szépen nyilvánult, valahányszor e város derék polgárai alkotmányos legszebb jogukat gyakorolták.

— Tegnapelött (16-kán) a multkori föispáni értekezleten jelen nem volt föispánok: Torma Károly, Ládai Ágoston, gróf Kún Kocsárd és Bohéczel Sándor tartottak értekezletet királyi biztos ö nagyméltóságánál.

— Kir. biztos ö nmltga értesülvén, hogy Sulutiu érsek ö nmltga szintén hivatalos látogatásra készül, saját disz-fogatát bocsátotta az érsek rendelkezésére, mely figyelmet a tisztes föpap igénybe is vett.

— Marosszék — mint ezt nekünk 16-röl irják — már készíti a három országgyülési banderiálistát; hét tagból álló bizottmányt neveztek ki és biztak meg az ügy részletes kezelésével, most abban járnak, hogy kölcsönt vegyenek. A szék hü leányai lobogót himzenek a marosszéki hires párisalma, szöllötöke stb. jelvényekkel; vasárnap lesz Koronkán a nagy nö-gyülés, mintegy 400 frt már gyült a lobogóra.

— Haynald Lajos, kalocsai érsek, a vallás- és közoktatási magy. kir. miniszternek azon levelére, melyben öt kalocsai érsekké lett legkegyelmesebb kineveztetéséröl értesiti, Rómából f. hó 10-kén válaszolván, a hozzá intézett sorok folytán biztosithatja a minisztert, „hogy az eddigi közmüködésében követett egyházi s politikai elvekhez hiven akarja jövöre is önfeláldozó szorgalommal s becsületességgel szolgálni anyaszentegyházát, Felséges urát királyát és hazáját, és éppen ezért a miniszternek ez irányu minden igyekezeteit csekély tehetségeihez képpest édes örömmel elösegitendi. Hol — ugymond — annyi jóakarat egyesül, ott Isten az áldást és ennek nyomán a kivánt sikert megtagadni nem fogja.“

— Csinos honorarium, melyre érdemesité magát egyik irónk, de nem magyar, hanem tatár munkáért, ugyanis az angol bibliaterjesztö-társulat felszólitotta Vámbéry Ármint, hogy a bibliát tatár nyelvre forditsa le, iviért e forditásnak 500 frtot ajánlván.

— A mohácsi vészt megelözött szebb idökböl láttunk egy zászlót, Hunyadmegyének 1520-ból való zászlóját, melyet muzeumunk számára küldöttek volt fel a kormányszékhez, most azonban lekérték, hogy a koronázásra azzal jelenhessenek meg Hunyadmegye diszlovagjai, kik már ki vannak jelölve; öltözettük ezüst zsinorzatu veres lesz, kalpaguk forgóját Hunyadi hollója fogja ékitni.

— Szombaton délután 3 órakor a királyi pár Gödöllöre rándult ki, egyszerü fedeletlen kocsin. A királyné fehér nyári ruhát viselt, pettyegetett plaidet és kalpagot; a király magyar tábornoki ruhát. A királyné megtekintett mindent a kastélyban és környékén s igen tetszett neki. Este félnyolczkor visszatértek.

— A Klapka alatt szolgált s a német-szláv ezredekbe besorozott magyar legionariusok amnestiát kaptak. Ez amnestia abból áll, hogy haza ugyan nem bocsáttatnak, de legalább visszahelyeztetnek a magyar-osztrák ezredekbe.

— A magyar kereskedelmi minisztérium szigoru rendeletet bocsátott ki minden gyógyszerész, füszerészhez, melyben megtiltatik mérges szereket orvosi rendelvény nélkül bárkinek is eladni.

— Az itteni nemzeti szinházalap gyarapitására jövö kedden, május 21-dikén, szinre kerül „Fekete orvos,“ dráma 5 felvonásban egy elöjátékkal. Irta Anicet Bourgeois és Dumanoir, forditotta Bereczki Zs. Oly közönség elött, melynél a hazafias buzgalom elvvé, a közhasznu intézetek áldozatkész támogatása erkölcsi szükséggé vált, elég megemlitni, hogy az elöadandó mü jeles, s ez idényt befejezö utolsó elöadás leend.

— (Necrolog.) Esztelneki Szacsvai Lajosnö László Róza nincs többé! nyolcz napi tüdölobban a természettöl nem tulerövel áldott, a kór dühös rohamát legyözni nem birván, a haldoklónak utolsó vigaszt nyujtó szentségekbeni részesülés után Kurtapatakon f. év május 1-én elhunyt. Földi részei május 3-dikán d. u. 4 órakor helyeztettek az esztelneki megye templomkeritésében a Szacsvai család sirboltjába örök nyugalomra. Lelke üdveért 4-kén d. e. 8 órakor mutattatott be engesztelö áldozat az egek urának. A boldogult hitbuzgó, ritka szivjóságu s szellemi miveltségü, mindenki által becsült nö, kit magas rokonai oly önzésteleül szeretve gyámolitának, újabb tanuja lön amaz örök igazságnak: a tiszta erkölcs valódi érdemkoszoruja nem a siron innen nyujtatik. Béke poraira!

* K—y Gábor úrnak a K. Ábrahám h—toni birtokrésze stb. tárgyában történt eljárásokról szóló, hivatalos adatokat idézö, s P. Gy. úr ellen irányzott czikkét vettük, s elismerjük, hogy joga van követelni kiadását, de értesitve levén, hogy a „hivatalos felhivás“, melyre hivatkozik, illetö oldalról visszavonatni szándékoltatik, pár napig nem határozunk, hanem félreteszszük a többi iratok sorába, melyeknek beküldöit szintén türelemre kérjük. Sokáig semmi esetre se tartjuk függöben ez iratok sorsát.

— Pulszky Ferencz 14-én foglalta el képviselöi székét az országgyülésen. A jobb oldalra ült.

— Méltánylattal kell elismernünk, hogy multkori felszólalásunk folytán a városi hatóság teljesen meggyözö felvilágositást nyujtott arról, hogy Kolozsmegye föispánja átiratát véve, a szamosfalvi veszett ebek miatti szerencsétlenségek meggátlása tekintetéböl azonnal, s a legerélyesebb közbiztonsági intézkedéseket megtenni sietett.

— Heckenászt Gusztáv pesti könyvkiadónál következö ujabb munkák jelentek meg: 1) „Eszter“, regény, irta b. Jósika Miklós, 2 kötet, második kiadás; egyszersmind 25—26-ik kötete a Jósika regényeiböl rendezett új olcsó kiadásnak; egy-egy kötet ára 50 kr. 2) „A magyar nyelv teljes szótára“, szerkeszti Ballagi Mór, V-dik füzet, ára 50 kr. 3) „Költemények“, irta Udvardy Géza, ára 1 frt. 4) „Az esküdtszék Magyarországon“ kézikönyv, irta Rösö Ensel Sándor, ára 1 frt 50 kr.

* „Egy közönséges ember nézetei Erdély jelen helyzete felett“ czimü Felsö-Fehérmegyéböl küldött czikk szerzöjét kérjük, tudassa velünk valódi nevét.

— Beküldetett szerkesztöségünkhez: „Nyilvános és közvetlen szóbeliség az igazságszolgáltatásban“, Rudnyánszky Béla köz- és váltóügyvédtöl. Pest. 1867.

Nemzeti szinház. — Szombaton a református kollégyom májálisa miatt szünet.

Vasárnap, 12-kén, Schiller „Moor Károly“-a, mely a jelenben rendelkezés alatt levö erökkel csak is nagyon gyarlón mehetett, s azért jobb lenne ily esetekben a kipróbált eröket igénylö ily nagyobb-szerü darabokat mellözni.

Hétföre, május 13-kára, Balázs-Bognár Vilma utolsó felléptétül hirdetett „Sevillai borbély“ a lyceum májálisa miatt csak kedden, 14-kén adatott. Midön kedves vendégünk kilépett, valódi koszoruzápor özönlött a szinpadra és szünni nem akaró tapsvihar üdvözölte. Rosinát kedvesebben adni alig láttuk szinpadunkon; éneke oly szép, oly megható volt, mint a tavasztól bucsuzó fülemüle dallama, az ének-leczke alatt „Il mio primo amore“ czimü gyönyörü olasz dalt énekelte, s végül a „csókkeringö“-vel szerezte meg. Füredi szintén nagyon kedves Figaró volt, s ugy éneke, mint élénk mozgékony s kifejezésteljes játéka teljesen kielégithette az igényeket. Albisi Dr. Bartolo szerepében ügyes mimikájával s eltalált komikumaival gyakran megnevettette a közönséget. Fekete kissé rekedt lévén kevésbé énekelt szépen. Zádor jó Don Alfonso volt, s igy az elöadás eléggé sikerültnek mondható. A szinház pedig, miként illett, zsufolva volt. Most pedig bucsut veszünk a távozó müvésznötöl, szerencsét és kiérdemlett dicsöséget kivánva utjaira.

KÖZGAZDASÁG.

Az erdélyi küldemények a párisi világkiállitáson.

Hogy borainkkal a világkiállitáson diadalt arattunk, már lapunk 50-dik számában közlök Térey úrnak egy rövidebb tudósitását. Most közöljük még ezen hoszszabb értesitését is a „M. Polgár“ után:

Páris, ápril 17. 1867.
(25. Boulevard de Latour Maubourg.)

Kedves barátom!

Ha ilyen forma levelekkel megelégszel, koronként majd irni fogok a „M. Polgár“ számára, melynek hosszu életet óhajt szivéböl igaz barátod.

Szeretnék már nektek azért is szolgálni, mert Erdély határán láttam elsöbben a világosságot; ott töltöttem gyermekségem boldog éveit, a ti földetek hantjai takarják Károly bátyám hamvait, ki Szeben alatt a haza szent ügyében vérzett el.

Mindezek elött kedves dolgot szeretnék nektek irni, olyat, mely benneteket legközelebb érdekel. S mi lehet kedvesebb, mint a hazáról irni.

Az erdélyi összes kiállitási tárgyak gondjaimra vannak bizva Párisban, Magyarország czége alatt egyesitettem én itt Erdélyt, Horvát- és Tótországot; ápolom a reám bizott kincseket, mert érzem, hogy azok mindegyike — bármily jelentéktelennek is látszassék — egy lüktetö erét képezi az egész testnek, melyek együttesen egy erös nagy egészet képeznek.

A brassói fiók-bizottmány a kolozsvárinak jó példáját követve, márczius elején hivatalosan megkeresett, miszerint az általa a világtárlatra küldött tárgyakat Magyarországgal együttesen kivánja kiállitani, örömmel ragadtam meg az alkalmat ez óhajtás teljesitésére, s igy tudathatom veletek mindenekelött azt, miszerint egész Erdély a magyar kir. biztosság alá helyeztetett.

A kiállitás ugyan ápril 1-én a francziák császára által megnyittatott, de ma, midön 15-dikét irjuk, a rendezés még be nem végeztetett s más 15 nap fog kelleni arra, hogy a 19-dik század e nagy békemüve befejezettnek mondassék. Daczára e készületlenségnek, a juryk 6-kán már munkálataikat megkezdették s szakadatlan szorgalommal müködnek. Nálunk a nyeremények és gazdasági tárgyak birálata már végbement és örömmel tudathatom, hogy az eredményekkel meg lehetünk elégedve.

Boraink állanak első sorban. Magyarország 104 kiállitó jelent meg, ezekböl esik Erdélyre 4 kiállitó; de meg kell jegyeznem, miként a négy kiállitó 54 féle különböző fajta erdélyi bort küldött és ismertette a különbféle vidékeket. Legerösebben van képviselve a kolozsvári pincze-egylet. Ennek kollective kiállitása már Pesten az elöbirálatnál figyelmünket teljes mértékbe magára vonta és méltó

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

versenytársául lépett fel a legkitünöbb magyarországi boroknak.

Emlékezhetsz reá, kedves barátom, folyó év február hó közepe táján együtt voltunk azon köztelki juryben, mely a borok birálatára meghivatott és én akkor már Zeyk barátunknak megigértem, miszerint kiváló gondjaim közé fogom sorolni az egylet borait, Párisban megérkeztök után megvizsgáltatni és azután érdemükhöz képest tovább ismertetni.

Már a borok kipakolásánál nagy örömünkre szolgált tapasztalhatni, miszerint azok meg nem törtek, fényöket nem vesztették, daczára annak, hogy Salzburgnál 12 fok hideget állottak ki s 3 hónapig uton voltak. A jó iskolázás első jelei tehát már itt mutatkoztak. A dugaszolásnál itt-ott hiány mutatkozott, különösen némely palaczkokba a dugaszok nem voltak elegendő hosszura hagyva, a mi a jó capsulazás daczára szivárgást idézett elő a lefektetett palaczkoknál.

A birálat előtt a borokat 4 hétig lefektetve pinczében tartottam, hol azután lankadtságukat egészen kiheverték, ugy, hogy midön a birálat napja ránk viradt, a kolozsvári pincze egylet borait, mint kedves gyermekeket, kikről előre tudjuk, hogy leczkéjöket tudják, vezettük a forum elébe. Többet mondok: a magyarországi borok birálatáért összeült internationalis jury két egész napon át volt együtt, s a 263 fajta kiállitott bort mind megizlelte, az erdélyi borokat (a fehér nem asszuborokat) hagytam legutoljára, ezekre csak második nap délutánján került a sor, oly biztos voltam a jó sikerről, hogy koczkáztatni mertem az utolsó benyomást.

Reményem nem csalt, a borok tisztasága, a változatos zamat, s maga a kiállitás csinja oly hatást idéztek elő, hogy a jury osztatlan véleménye az egész collective kiállitásnak oly calculust adott, melyet csak a legkitünöbb európai borok az ugynevezett „Grand vins"ok kaptak. Ezen jó benyomás a jury utóbbi értekezleteinél is fentartotta magát, és én szerencsésnek érzem magamat, hogy a kolozsvári pincze-egyletnek a kitüntetések legnagyobbikát, melyek ezen osztályba tartozó borokra kitüzettek, nemsokára átszolgáltathatom.

Az aszuboraitok- és a vörösborokról, melyek az egylet által küldettek, kevésbé kedvező tudósitással szolgálhatok. A borok ugyan jók és a kezelés sem hibás, de ezek már nem versenyezhetnek az ezen osztályba tartozó franczia, rajnavidéki, portugaliai, sőt még a szorosan vett magyarországi borokkal sem.

Medgyes községe 12 fajta fehér bort küldött, Suszter Szebenből 10 faj bort, mind jól érkeztek meg, különösebben az elsők, tiszta izük miatt, nagyobb figyelemben részesültek, de versenyre a ti kolozsvári boraitokkal nem bocsáttathattak, azon osztályban azonban, melyet calculuskép kaptak, a versenyt jól kiállották és van reményem, hogy elösmerő okirat fog számunkra kiadatni.

Ennyit általános tájékozásul irhatok az erdélyi borokról, melyekhez még megjegyzem azt, miszerént azon nagy teremben, melyet tisztán a magyarországi borok számára elfoglaltam, s melyről az irigység is elmondhatja, hogy az a legimposánsabb kiállitás az egész palotában, a többi országok borosztályai közt, egy egészen külön oldalt hagytam Erdélynek „Erdély" felirással, s az egyesült Erdély-Magyar czimerekkel diszitettem.

A többi erdélyországi terményekről, melyek ide küldettek, a birálatok bevégezte után, melyek még mindig folynak, értesitni foglak, csak időhöz, kérlek ne kösd, tudósitásaimat, mert annak ura nem vagyok. Hiszem azonban, hogy még más tárgyakról is irhatok kellemest erdélyi barátaimnak; ne veszitsétek béketürésteket, ha azzal elkésnék, a jó hirt későn is szivesen szoktuk hallani.

Hiv barátod, Térey Pál.

Gabonaár Kolozsvártt május 16-án 1867.
(Alsó a. mérő, középár.)

Tisztabúza 4 frt 20 kr. Elegybúza 3 frt 50 kr. Rozs 3 frt 10 kr. Árpa 2 frt 40 kr. Zab 1 frt 64 kr. Törökbúza 3 frt 10 kr. Pityóka — frt 94 kr. Marhahús fontja belváros 16, külvárosban 14 kr.

Távirati tudósitás a bécsi börzéről.

Május 17-én: 5% Metaliques 100 frt 60.—. 5% Nemzeti kölcsön 100 frt 70.40. Kamat 62 40. 1860. Kölcsön 88.—. Bankrészvény 728.—. Hitelintézeti részvény 200 frt 180.80. London 10 ft st. 100 frt 23¼ kr 127.25. Ezüst 125.—. Cs. királyi arany 6.—.

Május 14-kén: Földtehermentesi kötvény Magyarországi 72.—. Erdélyi 68.—.

UJ POSTA.

— Páris, május 15. A békén senki sem kétkedik többé. A porosz király a czárral egyidejüleg érkezik ide. A városházán nagyszerü előkészületek tétetnek az ünnepélyekre, mik a királyi látogatók tiszteletére rendeztetni fognak.

— Az „Indep. belge" irja: Perában sokat beszélnek egy körjegyzékről, melyet a porta legközelebb külföldi képviselőihez intézett, felelvén azon ajánlatra, hogy Crétát engedje át Görögországnak. Ezen közleményben, erélylyel felszólal a kormányok ezen nyilatkozata ellen, s igyekszik bebizonyitani, mennyire lehetetlen az ilyes cessio, kimutatván a veszélyeket, miket az a császárságra közvetlen hozna.

— Konstantinápoly, május 15. Halil pasa a tüzérség nagymesterévé, Savfet pasa keres kedelmi miniszterré neveztetett ki. Rizza pasa hadügyminiszterré fog közelebbről kineveztetni. — Omer pasának Kandia elleni hadmüvelete sikeresnek igérkezik.

A „K. Közlöny" magán távsürgönyei.

Segesvár, május 17. (délben.) Segesvártt a követválasztás tegnap ment végbe. A szabadelvüek 453 szavazattal Fabritius mellett Gull ellenében győztek.

Pest, május 17. (délután.) Országgyülési alelnökökké választattak: Somsich és Dózsa Elek. A miniszterium törvényjavaslatokat terjesztett elő a közös ügyekről, nádorválasztás elhalasztásáról, jövőre eloszlatott országgyülés helyett még azon budget-évben ujnak összehivásáról, a nemzetőrség kérdésének függőben tartásáról, az uj honvédelmi törvényig határőrvidék ügyéről.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DÁNIEL.

Sz. **10,729** uk. 1867. (174) (1—1)

HIRDETMÈNY!

Miután az alább megemlitendő valósitási bizottmányok, az ezelőtt e tárgyban kibocsátott hirdetmények szerint közbirré tett községekben, a végleges urbéri és tizedkárpótlási valósitásokat részint már bévégezték, részint a közelebb napokban bévégzendik, azok részére további munkálkodási térül, a következő helységek tüzetnek ki és pedig:

1. A Kolozsvári II-ik számu valósitó bizottmány részére:

Hodosfalva, Kökényes, Közép Füld, Alsú Füld, Nyires- Huta, Kása-pataka. Rajtolcz, Czold, Babony, Bercse, Nyércze, Magyar Nagy Zsombor, Zutor, Középlak, Tamásfalva, Nagy Almás, Nagy Petri, Farnas, Ketesd, Magyar Bikal, Zsobok, Sztána, Kis Petri, Tothtelke, Dank, Árgyas, Lapupatak, Vásártelke, Oláh Köblös, Topa Szentkirály, Topa, Forgácskut, Egeres, Oláh Nádas, Jegenye, Gyerő Vásárhely, Inaktelke, Solyomtelke, Bogártelke, Darócz, Mákó, Gesztrágy, Nagy Kapus, Magyar Gorbó, Magyar Nádas, Türe, Magyar Sárd, Magyar Szent Pál, Szentmihálytelke, Berend, Diós, Oláh Buda, Magyar Macskás, Fejérd, Kájántó, Papfalva, Kozok, Szomordok, Méra, Bács, Szucság, Kolozsmonostor, Szász Fenes és Oláh Rákos.

2., A Beszterczei 1-só számu bizottmány részére:

Idetspataka, Maros óroszfalu, Felső Idets, Orosz Idecs, Alsó Idets, Adorján, Görgény Szent Imre, Üvegcsür, Kásva, Libánfalva, Hodák, Orsova, Sóakna, Görgény Oroszfalu, Radnothfája, Petele, Hétbükk, Magyar Bölkény, Oláh Bölkény, Kincses, Szent Mihálytelke; Alsó és Felső Oroszi, Oláh Nádas, Kakucs, Sorophása, Alsó és felső Köhér, Magyar Péterlaka, Maros Jára, Nagy és Kis Szederjes, Kis Ilye, Erdő Csinád, Erdő Szengyel, Körtvefája, Gernyeszeg, és Sáromberke.

3., A Brassó Udvarhelyi bizottmány részére:

Lázárfalva, Jakabfalva, Impérfalva, Kászon Altiz és Feltiz, Ujfalu, Tusnád, Kozmás, Verebes, Csatószeg, Szent Simon, Szent Imre, Csekefalva, Szentmárton, Bánkfatva, Szent György, Ménaság, Mindszenk, Szent Király, Zsögöd, Szentlélek, Taplocza, Várdotfalva, Csobotfalva, Pálfalva, Csomortán, Delne, Borsova, Szent Miklós Szépviz, Szentmihály, Görócsfalva, Rákos, Csicsó, Mádéfalva, Madaras, Dánfalva, Karczfalva, Jenőfalva, Szent Tamás, Szent Domokos, Gyergyo Vasláb, Tekeröpatak, Kilyénfalva, Ujfalu, Csomafalva, Alfalu, Szent Miklos, Szárhegy, Remete, Ditró, és Várhegy.

4., A Nagy-Szebeni 1-só számu bizottmány részére:

Réten, Moha, Voldorf, Halmágy, Királyhalma, Longodár, Zsombor, Pálos, Petek Zoltán, Volkán, Sárpatak, Almakerék, Szász Ujfalu, Rudaly, Pocstelke, Balázstelke, Also Bajom, Tatárlak, Fáisz, Zsidve, Oláh Karácsonfalva, Oláh Bükkös, Kesztér, Hosszupatak, Lodormány, Lunka, Mikeszásza, Kis Selyk, Csicsó-Holdvilág, Sorostély, Hossuaszó, Glogovicza, Bolkács, Szépmező, Szpin, Monora, Szászpatak, Farkastelke, Nagy és Kis Cserged, Szász Csanád, Ladamos, Kis Ludas, Kis Enyed Ecselő, Mág, Kákova, Sebeshely, Váléa, Szelistye, Galisch, Tiliska, Rod, Pojána, Koncza, Drasso, Kutfalva, Kápolna, Sugág, Láz, Szász Csora, Tartaria és Csora.

5. A Nagy-Enyedi 1-só számu bizottmány részére:

Fel-Enyed, Vládháza, Nyirmező, Oláh Rákos, Oláh Lapád, Hidas, Alsó és Felső Füged, Inakfalva, Veresmart, Székely Földvár, Székely Kocsárd, Soos Szent márton, Gerend, Aranyos-Lona, Harasztos, Gyéres Szentkirály, Gyéres, Poján, Keresztes, Szentmihályfalva, Sinfalva, Várfalva, Rákos, Kövend, Bágyon, Keresed, Mohács, Dombró, Maros Ujvár, Oláh Szilvás, Háporton, Csongva, Magyar Csesztve, Miklosfalva, Gombás, Apahida, Magyar Bago, Magyar Lapád, Vadverem, Fugad, Asszonynépe, Tordas, Ispánlaka, Elekes, Szászvölgy, Betlen Szent Miklos, Magyar Bénye, Panád, Iklod, Szancsal, Balázsfalva, Véza, Csufud, Tür, Karácsonfalva, Oláh Csesztve, Buzás Bocsárd, Becze, Szentkirály, Szászujfalu, Tompaháza, Megykerék, Kis Solymos, Paczalka és Kapud.

6., A Nagy-Enyedi II-ik számu bizottmány részére:

Buzás Besenyő, Kerelő Szent Pál, Kerelő, Vidrátszeg, Nagy Cserged, Héderfája, Széplak, Vámosfalva, Szökefalva, Borzás, Kis Sáros, Sövényfalva, Küküllővár, Also és Felső Orbó, Béld, Diomál, Felgyogy, Diod, Tövis, Kozslárd, Gáldtő, Szent-Imre, Vajasd, Also Gáld, Mindszent, Csáklya, Havas Gyogy, Krakkó, Tibur, Királypataka, Boros Bocsárd, Igenpataka, Ompolyicza, Kisfalud és Borbánd.

7., A Dévai II-ik számu bizottmány részére:

Kéménd, Bánpatak, Arany, Gyertyános, Nagy és Kis Rapolt, Bábolna, Folt, Boj, Csigmo, Algyogy, Gyalmár, Benczencz, Feredö Gyogy, Renget, Bozes Máda, Erdőfalva, Balsa, Voja, Kis Almás, Porkura, Pojána, Tekerő, Valéajepi, Nagy és Közép Almás, Nádasdia, Glod, Csép, Bakonya, Nyirmező, Hurpény, Homorod, Bokaly, Bulbuk, Rakato, Szarakszó, Akmár, Karna, Borberek, Alvincz és Borzomerő.

Az erdélyi nagyfejedelemségbeli kir. földtehermentesitési alapigazgatóságtól.

Kolozsvárt, május hó 12-én 1867.

Sz. **67.** 1867. (175) (1—3)

M. B. E.

Hirdetés.

A nagyméltóságu magyar kir. pénzügyminiszteriumnak szándéka lévén, a pénzügyi szolgálat alsóbb fokainak képesitett és a hivatalos nyelvet értő egyénekkel ellátása, e czélból folyó hó 1-röl kelt, és a hivatalos „Buda-pesti Közlönynek" 47. számában közzétett hirdetése értelmében, több oly ifju egyéneket szándékozik gyakorlatra felvenni, kik magukat az alsóbb pénzügyi szolgálatban kiképezni szándékoznak.

Ennek folytán az emlitett hirdetés 11 pontja szerént részemre engedélyezett hatáskör alapján felkivántam mindazon ifjakat — kik magokat a pénzügyi szolgálat alsóbb fokaiban valamely Erdélyben felállitott pénzügyi közegnél kiképezni, és későbbre alkalmaztatni óhajtanák — szólitni, hogy az érintett miniszteri hirdetés értelmében felszerelt kérvényeiket legkésöbb folyó hó utolsó napjáig egyenesen hozzám beküldeni el ne mulaszszák.

Nagy-Szeben, május 12-én, 1867.

A magyar kir. pénzügyminiszteri biztos Erdélyben

HORVÁTH SÁNDOR.

Sz. **1317.** 1867. (171) (2—3)
polg.

Hirdetmény.

Nemes Kolozsmegye id. törvényszéke közhirré teszi, hogy a gr. Haller Gáborné br. Bornemiszsza Józefa csödtömegéhez tartozó, Sz.-Fenesen lévő 3/8 rész lisztelő malomnak ehez tartozó molnárlak és malomhely 3/3 részének, melyek a törvényszékileg elfogadott leltári becsü szerint öszvesen 2761 frt 25 kr o. é. vannak becsülve, biróí árverése megengedtetik, és annak az elfogadott feltételek szerint leendő foganatositására, két határnap tüzetik ki, a helyszinén Sz.-Fenesen **1867 május 20-dik, és junius 24-kén d. e. 9 órán** kezdődöleg.

Miről a venni szándékozók oly hozzáadással értesittetnek, hogy a becsár 10% bánatpénzül az árverési biztoshoz letenni tartoznak, és hogy a többi árverési feltételeket ezen törvényszék levéltárában megtekinthetik, és lemásolhatják.

Nemes Kolozsmegye törvényszékének 1867 april 9-kén tartott üléséből.

NEM HIVATALOS.

CSIKY TESTVÉREK

(Kolozsvártt, nagypiacz Szathmári-ház.)

Dúsan berendezett **fűszer-, festék** és **anyag-** kereskedésökben kaphatók mindenféle **hazai-** és **külföldi- friss töltésü**

ásványos gyógyvizek

finom henger lisztek

friss Erfurti vetemény-magvak

Ugyszintén mindenféle szinü

olajbatört és szâraz viz-festékek

(126) bel- és külföldi (7—7)

bútor- s kocsi-lack legjutányosb árakért.

(166) 18/5 (4—4)

Vendéglő a „Magyar Koronához" Bécsben.

Alólirt mély alázattal bátorkodik jelenteni, hogy a már 100 év óta fennálló „MAGYAR KORONA" czimü vendéglőt, (város, Himmelpfortgasse № 14) átvette, és **az idő kivánalmainak tökéletesen megfelelő ujitásokat és uj bútorozást most már bevégezvén május 20-án megnyitja.** A lakásokbani legnagyobb kényelem, pontos szolgálat, jó konyha és italok által a legmérsékeltebb áron reméli alólirott a magas uraságok, ugy mint a t. cz. utazók megelégedését és kegyét kiérdemelni.

Mély tisztelettel

RICHER FERENCZ.

(110) 18/5 (8—*)

Optikai, Mechanikai eszközök kicserélése, vagy azoknak kügazitása elvállaltatik.

A legjobb és legkitünőbb **divatczikkek és ékszerek.**

Egyenlitők és Mérő eszközök Vizmértékek Delejtük és Gyütükrök.

BOSCOWICZ A.

látszerésznek Kolozsvártt a legnagyobb választéku raktára **aczél** és **ezüst** foglalatu **szemüvegek, színházi és vadász látcsövek, Microscopokból** stb. stb. Gyöngült és gyuladásban szenvedő szemek számára mindennemü **szemüvegeket** LEHET KAPNI.

Gyógyszerészek és TANODÁK **számára** MINDENFÉLE Phisikai eszközök, Hygrometerek és Nagyitó üvegek (LUPPÁK.)

Manometer, termometerek s mindenféle **folyadék probálók.**

Schweici úti rajzeszközök és **úti zsebbehordozható körzők.**

(176) (1—3)

Haszonbér.

Kolozsvár és Torda között fekvő Tür helysége birtokosságának korcsmárlási joga ezen év augustus 1-jén kezdöleg, több évekre ugyan ezen év **junius 2 kán** a községi elöljáróság házánál tartandó árverés útján haszonbérbe adatik.

(177) (1—*)

A **jódos retek szőrp**, hideg úton előállitva, **Grimault és társ.** a legjobb pótléka a halmájolajoak. Dr. Arau a párisi St. Antoine kóroda orvosa következőképpen nyilatkozik tapasztalásai után: „A jódos retek szörp Grimault és társ. tól a legjobb gyógyszer a Lymphatismus és scrophula ellen. Igen könnyen használható és sikeresen helyettesiti a halmájolajat."

A jódos retek szörp ára 2 frt.

Főraktár Magyarhonban Pesten **Török J.** gyógysz.

Főraktár Erdélyben Kolozsvártt **Wolff J. Engel J.** és dr. **Hintz Gy.** gyógyszerészeknél.

(148) 18/5 (4—*)

Szüléket érdeklő.

Hosszu időt igénybe vett szorgos tanulmányozásomnak sikerült a Giliszta betegségnek, mely a gyermekek sorából oly tömérdek áldozatot ád a sirnak, az általam feltalált

„Giliszta csokoládémban"

tökéletes gyógyszert állitni elő. Használati módja a szeletek göngyölein olvasható.

Kapható Pesten: Török József gyógytára és A. Thallmeier és társa kereskedésében, Kolozsvártt: Schütz Károly füszerkereskedésében, s ezen kivül számos bizonylatokat tartalmazó könyvecskémben jegyzett t. bizományosimnál.

Ára egy darabnak 20 kr. nálam helyben 6 darab 1 frt.

Megrendelhető posta-után-vétellel az egész birodalomban.

KRŐCZER ÁGOSTON s. k. gyógyszerész Tokajban.

(172) (2—3)

Fürészmalmi hirdetmény.

Nagy méltóságú gróf Andrássy Gyuláné született gróf Kendeffy Kata, és br. Wesselényi Farkasné született gr. Kendeffy Rózália urasszony nagyságoknak a Hesdát Járavizén létező közös fürész malmokon, a deszka fürészelés munkába vétetvén, kiknek szükségek lenne ½, 1, 1½, 2, 2½, 3, stb. hüvelyk vastagságu ép **deszkákra**, ugy szintén **léczekre**, ez iránt értekezhetnek, és megrendeléseket tehetnek Kolozsvártt a báró Wesselényi Farkas ur udvarában számtartó Héjas László, és Sz.-Fenesen Biderman Alajos erdő-inspector uraknál.

(84) 18/5 (2—4)

Vérző foghus elleni orvosszer!

Többféle szer nem volt képes, foghusam vérzését, rheumaticus fogfájdalmamat és fog-köképzésemet meggyógyitni, mig a hires **Anatherin-Szájvizet** probáltam meg, mely nem csak a fennebbi bajakat távolitotta el, hanem fogaimat egészen feleleventette, és a dohány illatot eltávolitá. Kötelességemből kifolyólag ezennel nyilvánosan osztom ezen viz megérdemlett dicséretét, és **dr. POPP** urnak Bécsben a legmelegebb köszönetet nyilvánitok.

Báró BLUMAN, Bécs.

Egy palaczk ára 1 frt 40 kr. Csomagolás 20 kr.

Erdélyországra nézve főraktárosok: **WOLFF J. ENGEL J.** és dr. **HINTZ GYÖRGY** gyógyszerészek **Kolozsvártt**; továbbá kapható az ország minden gyógytárában.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betüivel (Bel-farkasutcza 74. sz.)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Közp. Egyetmi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.